

Bertalan György 1933–2013

81-ik életévében elhunyt Bertalan György, a Budapesti Műszaki Egyetem c. egyetemi tanára. Középiskolai tanulmányait a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban végezte, majd a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karán szerzett diplomát. Az egyetemen dolgozott, a BME Szerves Kémiai Technológia Tanszék gyakornoka (1958-1959), tanársegédje

(1959-1966), adjunktusa (1966-1977), docense (1977-1992), majd egyetemi tanára (1993-tól) volt, ahol 1987-től 1993-ig a tanszék könnyűipari részlegét vezette. A kémiai tudományok kandidátusa tudományos fokozatot 1968-ban, a kémiai tudományok doktora tudományos fokozatot pedig 1992-ben szerezte meg.

Oktató munkáját a szerves vegyipari alapfolyamatok oktatásával kezdte, majd különböző ágazati tárgyakat oktatott. Ebben fontos szerepet kaptak a szintetikus szálak, a modern kompozit technológiában rendkívül fontos szuperszálak, beleértve a szálszerkezet-száltulajdonság korrelációt is. Számos további tárgy oktatásában is részt vett az egyetemi és posztgraduális

képzésben, ill. a BME Mérnöktovábbképző Intézet által szervezett tanfolyamokon. Társszerzője az említett szakterületen időközben megjelent jegyzeteknek, tankönyveknek, közöttük a Textilkémia c. egyetemi tankönyvnek.

Kutatómunkájának jelentős része a kationos laktám-polimerizáció mechanizmusának kutatásához, valamint összefoglalóan az alkalmazott makromolekulás kutatások területéhez kapcsolódik (külföldön vendégkutatóként is tevékenykedett). További kutatómunkája döntő részét a poliolefinok módosítása területén végezte. Ehhez kapcsolódó kutató-fejlesztő tevékenysége keretében a Tiszai Vegyi Kombináttal közösen részt vett egy új termékcsalád kidolgozásában, amelyért 1986-ban alkotói díjat kapott. Mintegy száz tudományos közlemény szerzője ill. társszerzője. Nemzetközi és hazai szakmai rendezvényeken mintegy kilencven előadás előadója ill. társszerzője.

Tagja volt az MTA Szál- és Rosttechnológiai, a Műanyag, a Természetes Polimerek akadémia bizottságainak, a Szál- és Rosttechnológiai Bizottság Kémiai Albizottságának, a Szín- és Fény Alapítvány kuratóriumának, a Fibres and Textiles in Eastern Europe c. folyóirat szerkesztőbizottságának, valamint a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Wieland Róbert 1943-2013

2013. december 7-én súlyos betegségben váratlanul elhunyt Wieland Róbert, a szövő szakma elismert alakja, a textilipar egyik megbecsült vezetője.

1943 február 16-án Pestszentlőrincen született, középiskolai tanulmányait a Bolyai János Textilipari Technikumban folytatta, ahol 1961-ben technikusként végzett. Ekkor a Kispesti Textilgyárban helyezkedett el,

amely 40 évig volt munkahelye. Három műszakos segédművezetőként dolgozott, majd 1962-től a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karának nappali tagozatán tanult tovább. Az üzemtől nem szakadt el, a nyári szünetekben munkát vállalt ott. 1967-ben gépészmérnöki diplomát szerzett, a Kistext technológusa, főművezetője, majd üzemvezetője lett. Munka mellett tovább képezte magát, 1973-ban gazdasági mérnöki oklevelet szerzett.

1984-ben – amikor a Kistext már levált a Pamutnyomóipari Vállalattól – kinevezték műszaki

igazgatónak (ekkor a Soroksári Textilgyár és a Putnoki Pamutfonó is a kispesti gyárhoz tartozott). 1989-ben a Vállalati Tanács vezérigazgatóvá nevezte ki, 1998-ig vezette a Kispesti Textilgyárat. Sikeresen levezényelte a csődeljárást, a cég irányításával és a megbízható műszaki, ill. fizikai gárdával talpon maradt. Ezt követően nehéz idők következtek, leváltották, újra kinevezték, majd kényszerűségből lemondott a vezérigazgatói posztról. Az ezt követő műszaki igazgatói munkaköréből 2001-ben kénytelen volt megválni a Kistextől. Nehéz szívvel hagyta el kedvelt munkahelyét, főleg a munkatársait is érintő elbocsátások fájtak. Mindvégig megbecsült – a ranglétrát teljesen végigjáró – dolgozója volt a kispesti nagyüzemnek, ahol vezetőként is szem előtt tartotta fizikai munkási tapasztalatait.

1975-től tíz évig a Könnyűipari Műszaki Főiskolán is tanított, emellett több szak- és tankönyvet, főiskolai jegyzetet írt. Éveken át volt tagja a Budapesti Műszaki Egyetem és a Könnyűipari Műszaki Főiskola Állami Vizsgabizottságának. Oktatói munkásságát 1985-ben címzetes főiskolai docens cím odaítélésével ismerte el a Művelődési Minisztérium.

30 éven át volt a TMTE aktív tagja, a Pamutszövő szakosztály vezetőségében dolgozott fáradhatatlanul. Emlékét kegyelettel megőrizzük, nyugodjék békében.